

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro} 144.

18. Grudnia 1820.

Wiadomości krajowe.

Z *Opawy d. 8. Grudnia.* — Dnia 3. b. m. Jego Cesarzowicowska Mość i Eminencya, Arcy-Xiąże Rudolf i Xiąże Arcybiskup Ołomuniecki czytał zwyczajną żołnierską Mszę w Kościele Jezuickim dla tutejszey załogi, w d. 4., 5. i 6. udzielał ciągle bierzmowania przybywającemu z odległych okolic ludowi, pomieędzy tym znajdowali się także na d. 4., wszyscy będący tutaj wychowawcy Pułku Kaunitza.

Dnia 5. przybył tutaj Jego Cesarzowicowska Mość Wielki Xiąże Rossyyski Mikołaj i wysiadł w przygotowanym dla siebie domu Barona Gastheimba. Jego Cesarzowicowska Mość zabawiwszy na chwile u Cesarza Rossyyskiego udał się zaraz do Dworu dla powitania naszych najłaskawszych Cesarstwa. Wielki Xiąże przedpołudniem na d. 6. przyymował korpus Officerów i Stanów krajowych, z którymi przez nieiaki czas łaskawie rozmawiał; w jego orszaku znajdnie się C. R. Pułkownik i Adjutant de Adlersberg.

Dnia 4. t. m. przybył tutaj C. R. tajny Radca, Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego Hrabia Sobolewski.

Z *Wiedniu d. 7. Grudnia.* — Dnia wczorayszego 6. Grudnia, spalono znova w Wiedniu 40 milionów pieniędzy papierowych w domu do tego przygotowanym na stołu przed bramą zwaną Stubenthor.

Dnia 21. Listopada odprawiono w Pawi uroczyste otwarcie Uniwersytetu. W tym celu przybył tam Prezydent Rządu Hrabia Strasoldo i był obecny uroczystości, tak w kościele Uniwersyteckim iak i w gmachu Uniwersytetu. Dzięki wspaniałomyślności Rządu, założony inż jest kamień węgielny do nowego gmachu Uniwersytetu, który opatrzone obszernemi salami słuchalnemi i gabinetami sztuk nie ustąpi żadnemu innemu instytutowi tego rodzaju.

Wiadomości zagraniczne.

Portugalia Brazylia i Algarbia.

Gazety Lizbońskie z d. 7. Listopada donoszą, iż Rząd tymczasowy postanowił, aby zwołanie Stanów (Cortes) nie odbyło się podług dawnego zwyczaju. Sposób wybierania, przepisany przez Konstytucyą Hiszpańską przyjęto z nieiaкими małemi odmianami. Liczba Deputowanych połączonego Królestwa Portugalii oznaczoną jest na 100 osób.

Hiszpania.

Konstytucyoniści donosi, iż w dnia 1. Listopada Biskup Kadyxeński kazał odczytać w kościołach tamiecznych napomnienie, przeciwko umieszczonemu artykułom w gazecie handlowey Kadyxeńskiej. Wydawca tej gazety miał skarżyć się naczelnikowi politycznemu, i z tą miał wszczęć się wielkie zaburzenie.

Goniec, który na d. 13. Listopada wyjechał z Madrytu powiada, iż miasto wspomniane doznawało pokoju. List prywatny, umieszczony w Konstytucyoniście Francuzkim, który iak wiadomo pisany jest w sposobie ultraliberalnym zawiera: „Dnia 10. Listopada, w dzień po zamknięciu posiedzeń Stanów, dawały się postrzegać ważne oznaki, przepowiednie burzy. Na placach publicznych zebrały się kupy ludu, iedni wofali: Niech żyje Riegol inni: Niech żyje Król! nayznaczniejsza część atoli: Niech żyją Stany i Król Konstytucyjni! Wytrwałość Deputowanych, i ich uchwała, aby w dostatecznej liczbie pozostać w Stolicy dla szybkiego zebrania się w potrzebie, rozproszyła wszelkie obawy. Mówiono, że Xiążeta Ifantado i Aleegon odwiedzić mieli Króla w Escorialu: ponieważ ostatni znany jest z łaski, którą miał u Króla przez 6 lat, zanim przywrócono Rząd konstytucyjny, z tego powodu były różne nieprzyjemne domniemania; atoli z tą nie sobie wnosić nie można. Minister Jabat, Xiąże d'Anglona i Don Espeleta wszy-

sey trzy z przychylności do Króla i Konstytucyi znajdują się teraz w Escorialu, obecność ich zniszczyłaby wszelkie zamachy, któreby sprzeciwiały się dobru Króla i Narodu. Jakkolwiek bądź, Stany trzymały się ściśle przepisów Konstytucyi i ukończyły posiedzenia swoje w przepisany czas. Nie chciały one pod żadnym względem przedłużyć ie nie należycie, aby przez to nie dały złe myślącym powodu do potwarzy. Wiele z Deputowanych, którzy pozostali w Madrycie chętnieby byli powrócili do domów, lub przedsięwzięli podróże; wszyscy przełożyli usługi kraju nad swoje własnesprawy i pozostali na swoich miejscach. Następujące posiedzenia rozpocząć się mają na d. 1. Marca 1824, i wielu z Deputowanych przybydź musi do Madrytu w drugiey połowie Lutego dla Junt przygotowawczych. Przerwanie zatem posiedzeń Stanów (Cortes) w naturalnym biegu rzeczy nie będzie dłużej trwało nad miesiąc trzy. Zdaie się, iż wyrok Stanów wydany względem 69 tak zwanych Persów nie został sankcjonowany przez Króla. Według przepisu Konstytucyi może Król przedłużyć sankcjonowanie do d. 30. a jeżeli dzieje się to przy końcu posiedzeń Stanów, pozostaje jeszcze Królowi osiem dni czasu po otworzeniu nowych.

Wielka Brytania i Irlandyia.

Dnia 14. popołudniu była rada gabinetowa w bierze spraw zewnętrznych, na tey byli obecni: Lord Kanclerz, Hrabiowie Harrowby, Westmorland i Liverpool, Kanclerz Izby skarbowey, Vice-Hrabia Melville, Sidmouth i Castlereagh, Hrabia Bathurst, Xiążę Wellington, P. Robinson i Hrabia Mulgrave. P. Bragge-Bathurst dla napada mocnego podagry nie mogli się znajdować.

Naynowsze gazety Paryżkie zawierają wiadomości z Londynu z d. 16. Listopada. Kuryier z dnia tegoż donosi, iż Parlament po ostatniem swoim odroczeniu miał się zebrać na d. 23. Listopada, a potem miał znów być odroczonym do połowy lub ostatniego dnia Stycznia. Gazeta poranna dodaje, iż na d. 23. miało być uczynione ważne udzielenie, o którym nie chce jeszcze nic namieniać.

Xiążę Leopold Sasko-Koburgski odwiedził znów Królowę na d. 11. w domu Brandenburgskim i bawił u niey prawie półtorej godziny. Kuryier szydzi z tych odwiedzin i twierdzi ironicznie, iż ponieważ niewinność Królowey jest teraz dowiedziona i opowazniony zapewne Xiążę od Króla, prze-

łożyć chciał urządzenie Dworu Królowey, i tak: Lorda Gréy na W. Podkomorzego, Xięcia Bedford na W. Kónieszego, na damy Dworu, Hrabine: Fitzwilliam, Gréy, Grosvenor, Carnarvon, i Lady Hawke; na garderobiane: Hrabinę Oldi; na paziów: P. P. Piótra Moore, Józefa Hume i starszego gwinnego Wood i t. d.!

Z Londynu d. 18. Listopada. W przyszłą Niedzielę przymować będzie Królowa Komunię w kościele Hammersmithskim, a na nabożeństwie będzie w kościele S. Pawła. Królowa kazała oświadczyć Lordowi Liverpool przez swojego Vice-Szambelana, aby iey bezwzględnie oznaczył pałac należycie urządony, w którymby stósownie do swojego stanu mieszkać mogła, Lord odpowiedział, iż uczynił w tey mierze Królowiey przedłożenie, lecz dotąd żadney nie otrzymał odpowiedzi; późnię napisał do Szambellana: Król Jego Mość zlecił mi uwiadomić Królowę, iż w terażniejszych okolicznościach nie może oznaczyć Królowey pałacu Królewskiego na iey mieszkanie. Daley zlecone mi oświadczyć Królowey, iż dopóki się nie zbierze Parlament, pobierać będzie sumę, która iey dotąd przeznaczoną była, Parlament zaś oznaczy niebawmie iaka summa ma iey być rocznie dozwołoną; stósownie więc, upraszam nie uważać tey odpowiedzi iakoby przez tę oddalona została pierwey nadarzona sposobność, opatrzenia Królowey mieszkania w Londynie. Mówią, iż na przyszłym posiedzeniu Parlamentu przedłożone być ma pojednanie się Króla z Królową.

Wiadomości z wewnątrz kraju donoszą, iż, gdy nadeszła wiadomość o ostatnim losie bilu, prawie wszystkie miasta oświecone były w Sobotę i Poniedziałek wieczorem. Miasto Cambridge nie poszło za tym przykładem; oświecono wprawdzie wiele domów i porobiono wielkie przygotowania na Poniedziałek, atoli tameczny Magistrat i przełożeni Uniwersytetu, zgromadzili się dla przedsięwzięcia środków, by pospólstwo nie mogło wyrządzać gwałtów tym domom któreby nie były oświecone. To sprawiło, że prawie większą część miasta nie oświecono. Pospólstwo zebrało się w prawdzie, i żądało gwałtownie oświecenia, atoli mnóstwo kupców i 800 uczniów, którzy poświęciwszy się dobrowolnie do utrzymania porządku, postawieni w szeregi po ulicach odparli białegania pospólstwa tak silnie, iż nie uszkodzono bynajmniej szyb w oknach nieoświeconych. — Różne gazety namienia, że obiedwie Izby Parlamentu zebrać się mają na d. 23. Listopada, atoli bez zającia się iakimi.

przedmiotami i mają być zaraz odroczone. Spół ten postępowania w odroczeniu Parlamentu, ma mieć w tem swoją zasadę, iż iak oświadczył mowca Izby Niższej i Pisarz Wyższej, Parlament podczas, odłożenia nie może być odroczony. Spodziewają się tu przybycia Ministra Canninga. Przeciwno ostatniemu wnioskowi Lorda Liverpoola, aby bil udrzucony został, niektórzy Lordowie podpisali już cztery protestacje i wniosli je do Dziennika Izby Wyższej. Rozpoczęta sprawa przeciwko Sir Francis Burdettowi z powodu iakoby wydanego przez niego pisma potwarczego a przez nieiaki czas zaniechana, ma być znowu wprowadzona. Obrońca oskarżonego, P. Denman, miał uczoną i iędrną mowę do sędziów, w której starał się dowieść, iż samo nłożenie potwarczego pisma podług tutejszych praw krajowych nie ściąga kary; a ponieważ oskarżony nie może być pewnie przekonany o publicznem takowego ogłoszeniu, zatem nie masz dostateczny przyczyny do oskarżenia. — List z Przyładka Dobrych Nadziei donosi, iż tamedź na osada szczęśliwe czyni postępy, i jeżeli Rząd Angielski wspierać będzie tę osadę, w krótkim czasie będzie ją można liczyć pomiędzy najlepsze osady Angielskie. Tutejsze papiery funduszowe podnoszą się; dzisiaj o godzinie 12tej były one po 69 1/2.

Z Londynu dnia 21. Listopada. — Ponieważ ciągle odmawiają Królowej wyznaczenia iey palacu Królewskiego na mieszkanie, zatem Starszy Gminny Wood otrzymał wezwanie do otworzenia składki dla wystawienia przywoitego mieszkania Królowej JMłci. Kurjer zawiera, iż w domu tym można będzie unieścić ow serwis srebrny, na kupno którego otworzono składkę po szylingu.

Podczas bytności Królowej na nabożeństwie w kościele Hamersmithskim, kaznodzieia wziął za text do kazania 59. rozdział z Jezaiiasza. Po Komunii towarzyszył iego kazat o rozdziałach 9. i 24. Jeremiasza. Niewymieniano Królowej w modlitwie kościelnej, kaznodzieia zachował się wedle przepisu: „Boże pobłogosław cały rodzinie Królewskiej i miej ją w swojej opiece.“ Swiadkowie wezwani przeciwko Królowej, lecz z powodu opóźnienia się w przybyciu nie słuchani, powracając na stały łąd, doznali różnych ebelg od pospólstwa.

Wiadomo, iż przeciwko wnioskowi Lorda Liverpool, aby przetożony w sprawie Królowej bil odłożyć do 6 miesięcy, zanesiono 4 protestacje; wszystkie te protestacje

podpisał Xiąże Clarncey; w iedney z tych, podpisanej przez Lordów: Schetfield; Northumberland i Lothian wyraźno: „Protestujemy się, ponieważ do zniesienia bilu nie ma dostatecznej przyczyny; ponieważ oskarżenia, które stawę całego kraiu miały za graszkę, a po wysłuchaniu których prawie wszyscy Lordowie przekonani byli o winie Królowej, powinny być być poddane surowszemu i gruntowniejszemu śledztwu; bo zaniechanie tego śledztwa daie nieiaki powód do wątpiewania o charakterze naywyższego Sądu i samego Narodu, bo postrzegamy, niedousprawiedliwienia brak względów dla Panującego wtem całym postępowaniu, wskazującem, aby tenże Panujący pozostał w stosunkach z kobietą, która dopuszczała się ze swoim służącym zakazanego oheyścia się; bo tym sposobem widziany, iż poniżoną jest powaga Tronu a Kraj wystawiony jest na nieiaki zaburzenie.“

— Królowa Jey Mość odpowiedziała w prawdzie na list pisany do nię niedawno przez Lorda Liverpoola względem wyznaczenia palacu na iey mieszkanie, atoli z iego strony żadna dotąd nie nastąpiła odpowiedź. Minister Canning przybył na d. 18., dzień 19. i 20. przepędził na wsi u Lorda Liverpoola. — Podług listów z Włoch, pomnaża się coraz bardziej liczba okrętów Angielskich stojących na kotwicy w porcie Neapolitańskim.

D. 23. z. m. obiedwie Izby odroczone zostały bez mowy z Tronu poselstwem Królewskiem na d. 23. Stycznia przyszłego roku. Członkowie Izby Niższej wezwani bywają do tego aktu przez poselstwo Wyższej, aby ze swoim mową (Prezydentem) stanęli przed iey kratkami. — P. Denman, Członek Izby Niższej, o bronca Królowej, podniósł się był z papierem w rękę chcąc udadź się do mowcy, gdy Vice-Mistrz obrzędów wszedł z czarą laską (Deputy Uscher of the black rod) dla wezwania w powyższym zamiarze Członków Izby Niższej przed kratki Wyższej. Powstał niezmierny hałas i zamieszanie. Opozycya, która się tego nie spodziewała, wołała: „precz precz!“ atoli z drugiey strono wzywano mowcę do pełnienia swojego obowiązku. — Mowca wstał, wezwał Izbę do uważania na to, co przedsięwzemie Vice-Mistrz obrzędów, ten wręczył zwyczajne poselstwo; którem Izba Niższa wezwana jest przez Wyższą do słuchania poselstwa Królewskiego. — Mowca chciał opuścić swoje miejsce, gdy podniósł się P. Tierney, czyniąc postrzeżenie, iż nie można być słyszeć czego. żądał Vice-Mistrz

obrzędów, a z tąd nie mogli zrozumieć mowa treści poselstwa, a ni tego, w szczególności czyli go potrzebowano w drugiej Izbie? (Same oklaski Oppozycji.) — Mowca opuścił Izbę przy gwałtownym hałasie i krzyku: „pfe! Pfe!“ Wielu Członków Oppozycji sykało gdy odchodził mowca, tylko niektórzy z Członków odprowadzili go. — Większa część pozostała w sali; mowca nie powrócił już, a idąc z Izby Wyższej poboczną galerią do swojego mieszkania, zwrócił uwagę towarzyszącego mu *Serjeanta at Arms*, iż „ponieważ nie było mowy z Tronu nie ma potrzeby wracać do Izby.“ — Wielu Członków pozostało jeszcze w Izbie, gdy wnet oznajmiono, że odcroczona została przez poselstwo. Niektórzy otoczyli P. Denman dla dowiedzenia się treści Poselstwa, którego ze strony Królowej miał Izbie udzielić.

O to jest treść tego Poselstwa:

„Karolina Królowa. Królowa sądzi być rzeczą przyzwoitą donieść Izbie Niższej, o otrzymanem od Ministrów nwiadomieniu, w którym, okazuje się wyraźny zamiar odroczenia bezpośrednio Parlamentu. Do nwiadomienia tego dołączono ofiarę, dawania potrzebnych pieniędzy na ię utrzymanie i dom dopóki nie nastąpi posiedzenie Parlamentu.“

„Królowa nie namyślając się długo odrzuciła tę ofiarę. Przyzwoiciej byłoby dla nię było, gdyby podczas ostatniego nadzwyczajnego przeciwko nię postępowania, przyjęła była przekładaną ię sumę na tymczasowe utrzymanie; atoli oczekiwała ona naturalnie, iż, gdy się nie powiedzie ow bezprzekładny zamach poniżenia rodziny Królewskiej, przetożony będzie w owym względzie bezpośrednio w mądrości Parlamentu iaki stały środek, i czuła, iż nie może z przyzwoitością przyjmować tego od Ministrów, na co podług ię zupełnego przekonania zezwoliłaby wspianiałomyślność Izby Niższej, iako na żądanie tak istotnie odpowiadające godności Tronu i oczewistym zasadom sprawiedliwości.“

„Gdyby miały być przedsięwzięte nowe kroki przeciwko Królowej, więc z niezachwianem zaufaniem poleca się Reprezentantom Ludu, spuszcza się zupełnie na ich sprawiedliwość i mądrość, pewna, że przedsięwzięną skuteczne środki zabezpieczenia ię od dalszych cierpień niepotrzebnej zwłoki, i starać się będą położyć pareszoie koniec temu bezprzykładnemu prześladowaniu.“

Pospółstwo Radykalne w Londynie i na Prowincyach dopuszczało się ciągle największych bezprawców przeciwko szanownym mężom, uważanym iako przeciwników Królowej. I tak w Aylesbury zatrzymano powoz Margrabiego Buckingham, Biskupa Landaffskiego za powrotem do Evelme (w Hrabstwie Oxford) wysymano i zelżono, ponieważ nie chciał oświecić domu swojego na obchód sławnego zwycięztwa Królowej. Duchowny ten był w niebezpieczeństwie życia; szturmowano do iego domu i powybiłano w nim wszystkie okna.

Gazety Filadelfickie donoszą, że Sir Home Popham, podczas ostatniego swiego pobytu w Hayty zawarł traktat z Krzysztofem, mocą którego tenże zobowiązał się płacić Rządowi Angielskiemu 45 Dollarów za każdego Negra, który przywieziony zostanie do iego Państwa. Sądzą, że Anglicy znalazłszy Negrów na okrętach prowadzących ten zakazany handel poszła ich do Hayty. Krzysztof miał dla tego przedsięwziąć ten krok, albowiem został zawiadomiony, że liczba iego poddanych zmniejszyła się co rocznie o 6 procentu.

Ostawiony Palen zawikłany do Cato Streetskiego spisku na zamordowanie Ministrów i szukany na próżno listami otwartymi, uchodząc dotąd śledztwu policyi, aresztowany został na d. 17go z. m. przy wyjsciu z pewnego domu.

Francyja.

Monitor z d. 25go Listopada zawiera rozporządzenie Królewskie, którem Izby zwolane są na d. 19. Grudnia.

D. 22. Listopada zasiadał Król na Radzie Ministeryjalnej, który był pierwszy raz obecny Margrabia Lauriston.

Podług gazet Paryzkich przybył do Paryża Hrabia Torreno współczłonek Hiszpańskich Stanów (Cortes), i przywiózł małe krzyże orderu Karola III. dla bankierów: Lafitte, Hardouin i Delmare, którzy przyjęli na siebie pożyczkę Hiszpanii 50 millionów franków, wraz z uwolnieniem ich od wywołu z szlachectwa, potrzebnego w Hiszpanii do noszenia tego orderu.